

ES BRUNDELL DE PA

A una casa meca dels encontorns d'Alaior, en es camí de Torrauba, hi vivia una família nombrosa i pobríssima. Pare i mare, estreixinant-se fent feina, en prou trebais podien mig assaciar tantes boques.

Un vespre, a hora de colgar-se, un pobre pelegrí es presentà demanant, per amor de Déu, un mos de pa i un racó per passar sa nit.

De pa, n'havia quedat un, menudet, damunt es raval, però no bastava per es berenar de l'endemà. Quan tornarien a pastar? A la casa no hi havia farina, ni gra de què fer-la.

Reberen amorosament es pobre pelegrí; posaren a sa taula es panet orfe, damunt un cànjom més blanc que la neu; i, fet es saliaigo broix, casolà, es pelegrí es prengué una bona escudella de sopes. I per descansar li donaren es llit millor de la casa. Des panet en quedà un brundell, que deixaren damunt sa taula per es berenar des pelegrí.

A l'endemà, quan s'aixicaren, es pelegrí ja no hi era a la casa. A sa taula, damunt es cànjom, hi havia es brundell de pa, que hi quedà es vespre.

—Se l'haguera pogut endur; per noltros no n'hi ha per començar...

I, maquinalment, perquè ho feia cada dia, sa mare bullí es saliaigo¹, i des brundell de pa, llescant-lo, omplí es plat de foc de ses sopes, sa racció habitual de sa família i encara quedà un bon brundell de pa.

—La manna, la manna!... exclamaren tots.

I d'ell ne dinaren i soparen; i es brundell, la santa manna de Déu, durà fins que van haver replegat per fer pastarada.

I mai més aquella família patí de falta de pa; molt al contrari, semblà que en aquella caseta meca s'abundància hi vessava contínuament, de manera que sa gent veinada coneixia els seus casolans per l'amo Avença i madò Avença. I així s'han conegut, fins no fa gaire, els seus descendents.

I avui, en es camí de Binicossitx, i veinat de Torrauba, hi ha un llogaret que es diu Son Mannà.

Rondalla extreta de *Folklore Menorquí de la Pagesia*. Tom II de **Francesc Camps i Mercadal (Francesc d'Albranca)**

---

¹ En aquesta sopa pagesa no s'hi posava dins s'olla ni oli ni cap greix, com avui se l'hi posa, i per açò avui s'ha modificat es nom: Ara en deim "Oliaigu"